

Arrest

nr. 327 334 van 27 mei 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
 Martelarenplein 20 E
 3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid van voogd van de minderjarige pupil X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 24 januari 2025 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij (voogd) en haar pupil, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van advocaat L. ASSELAMAN, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De minderjarige pupil van verzoekster kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied samen met haar moeder. De moeder van de pupil keerde terug naar Albanië en liet de pupil hier achter bij haar meerderjarige broer S. A., die in België verblijft.

1.2. De Dienst Voogdij van de FOD Justitie stelde verzoekster op 22 augustus 2024 aan als voogd.

1.3. De voogd diende op 7 oktober 2024 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 24 januari 2025 een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Verzoekster werd hiervan op 31 januari 2025 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan mevrouw V.(...) L.(...), van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij,

bevel gegeven aan de genaamde S.(...) A.(...),

geboren te (...) op (...), van nationaliteit Albanië,

verblijvende te (...),

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (Betrokkene is in het bezit van een Albanees paspoort N° (...), geldig van 11/09/2020 tot 10/09/2025).

Op 07/09/2023 komt betrokkene samen met haar moeder, S.(...) M.(...), naar België. Op 02/07/2024 wordt A.(...) geïdentificeerd door de Dienst Voogdij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling waarop er op 22/08/2024 een voogd aangesteld.

Op 07/10/2024 dient de voogd een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In deze aanvraag vermeldt de voogd dat de NBMV zich niet goed voelde in haar vel en zich niet veilig bij haar ouders. Wegens haar geaardheid werd het samenleven met haar ouders, in het bijzonder haar vader, onleefbaar. Deze laatste had zich al vaak negatief en agressief uitgelaten wanneer hij in het straatbeeld homoseksuele koppels zag waardoor de NBMV zich niet durfde te uiten bij haar ouders. Dit verdoken leven kon betrokkene niet langer dragen. In het verleden heeft ze reeds een lesbische relatie gehad. De moeder werd hiervan op de hoogte gebracht door haar dochter en was hierover erg verdrietig maar heeft het aanvaard. Ze zegt haar dochter niet te kunnen beschermen voor de reactie van haar echtgenoot. Voor A.(...) was er geen tijd voor hobby's of uitgaan. Haar ouders waren zeer conservatief en thuis moest er gestudeerd of gewerkt worden (koken, poetsen, boodschappen, ...). Onder deze omstandigheden was het voor A.(...) zo goed als onmogelijk haar lesbische relatie te beleven. Omdat ze reeds 2 broers in België heeft wonen, vroeg A.(...) onder voorwendsel om naar België te mogen komen om er een betere opleiding te kunnen volgen maar vooral om zichzelf te kunnen zijn in de beleving van haar geaardheid. Ze kwam samen met haar moeder naar België.

De voogd voegt volgende documenten aan de aanvraag toe: een kopie van het Albanees paspoort van de NBMV, schoolattesten, de engagementsverklaring en toelating van de klassenraad voor het volgen van regulier onderwijs en het pleegzorgattest.

De volledige aanvraag van de voogd is te vinden in het administratief dossier – cfr wf 11/10/2024

Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 wordt betrokkene op 21/11/2024, samen met haar voogd, uitgenodigd voor een gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken. Er is een Albanese tolk aanwezig is, waarvan betrokkene verklaart deze goed te verstaan. Tijdens het gesprek vertelt betrokkene dat ze uit Albanië is vertrokken omwille van haar seksuele geaardheid. Ze zou 13,5 oud geweest zijn toen ze ontdekte dat ze op meisjes viel en was 1,5 jaar samen met een meisje. Niemand was op de hoogte van deze relatie, die niet verder dan kussen ging. Het was haar eerste en enige relatie. In juni 2023 zou haar moeder haar betrappt hebben en vervolgens 2 maanden niet meer tegen haar gesproken hebben. Haar vader is niet op de hoogte haar geaardheid. De moeder bracht de vader niet op de hoogte omdat ze wist dat hij het niet zou aanvaarden/begrijpen. Zelf stelt ze bang te zijn dit aan haar vader te vertellen omdat hij volgens haar letterlijk gezegd heeft dat hij haar zou vermoorden als ze lesbisch zou zijn. Met haar vader heeft ze 1x per week contact en met haar moeder om de 2 dagen.

Haar ouders zijn allebei werkloos. Ze zijn eigenaar van de woning en leven van de eieren van hun kippen en de hulp van familieleden langs moederskant, die soms wat eten brengen en kleine sommen geld toesteken. Haar broers in België zouden nooit financiële hulp hebben geboden. Betrokkene zegt nooit met honger te zijn gaan slapen. Ze ging naar school in Albanië. Haar schoolvriendinnen waren niet op de hoogte van haar seksuele geaardheid. Betrokkene kwam samen met haar moeder naar België. Aan haar vader en vriendinnen vertelde ze dat ze naar België ging omwille van haar scholing maar de enige echte reden voor haar komst en

verder verblijf in België zou te maken hebben met haar seksuele geaardheid. Ze woont hier samen met haar broer A.(...). In België zijn de schoolvriendinnen wel op de hoogte van haar geaardheid. Haar moeder is haar al 1 keer komen opzoeken in België. Verder voegt ze nog toe dat haar ouders nooit interesse getoond hebben in haar. Pas nadat haar moeder op de hoogte was van haar seksuele geaardheid begon ze interesse te tonen, aldus betrokkene. Indien haar vader haar geaardheid toch zou aanvaarden, zou het nog moeilijk zijn om in Albanië te leven als lesbische, ze zou er naar eigen zeggen veroordeeld en bedreigd worden. Ze stelt tenslotte dat ze haar ouders niet meer zal opzoeken wanneer zij een verblijf in België zou krijgen.

Na het interview met betrokkene wordt aan de advocaat gevraagd waarom er geen verzoek tot internationale bescherming (VIB) werd ingediend en er gekozen werd voor de bijzondere verblijfsprocedure. Hierop antwoordt de advocaat als volgt:

"Ik zie elementen die in haar nadeel zullen zijn:

- Ze is al 1 jaar in België en doorliep nog geen procedure. Ze heeft hier 1 jaar zonder iets verbleven en dat is iets wat het CGVS zal verwijten.
- Ze is heel jong, nog maar 1 relatie, de bewijslast die het CGVS verwacht... Er zal geen rekening worden gehouden met de kwetsbaarheid van de minderjarige.
- Het CGVS zal naar de Albanese wet kijken en dan zullen zijn waarschijnlijk oordelen... heb je hulp gezocht in je land van herkomst?

De Cel Kwetsbaren voert een ander soort onderzoek, houdt rekening met meer elementen dan het CGVS: zoals de aanwezigheid van de broers in België en scholing, wat ik ook belangrijke elementen voor haar vind." Bij aanvang van het interview worden volgende documenten voorgelegd: een schoolrapport en een brief van de moeder.

Het volledig interviewverslag is terug te vinden in het administratief dossier – cfr wf 27/11/2024.

Op 27/11/2024 wordt betrokkene in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie in toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

Er dient opgemerkt dat voorafgaand aan deze beslissing geen family assessment werd uitgevoerd in het land van herkomst, gezien er voldoende betrouwbare en objectieve informatie aanwezig is in het dossier, met betrekking tot betrokkene, haar familiale situatie alsook de reden van zijn vertrek. Een verder onderzoek dringt zich in casu niet op. Er dient in deze context verwezen te worden naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die volgende stelde in haar arrest nr. 76319 van 29/02/2012: "De Raad ziet voorts niet in, gelet op de gegevens waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte, waarom deze nog verder onderzoek zou moeten voeren naar de situatie van verzoekster. De zorgvuldigheidsplicht gaat immers niet zo ver dat, wanneer het bestuur over voldoende elementen beschikt om met kennis van zaken te oordelen over een aanvraag, het alsnog verder onderzoek zou moeten voeren."

Rekening houdend met de aanvraag van de voogd, de verklaringen van betrokkene en op basis van een grondige analyse van alle elementen in het dossier, kan men niet stellen dat de duurzame oplossing voor betrokkene noodzakelijk bestaat uit een machtiging tot verblijf in België en er geen andere oplossingen te overwegen zijn.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties in het land waar de ouders zich legaal bevinden. In het geval van betrokkene zijn beide ouders (S.(...) A.(...) en S.(...) M.(...)) nog steeds aanwezig in het land van herkomst (Peshkop – Tomin). Betrokkene heeft tot aan haar vertrek samen met haar beide ouders gewoond en staat nog steeds wekelijks in contact met hen (+355 (...) / +355 (...)). Nergens in de aanvraag blijkt dat een terugkeer naar haar ouders niet mogelijk zou zijn.

Volgens artikel 9 en 10 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind mag geen enkele bevoegde instantie besluiten dat een scheiding tussen ouder(s) en kind moet worden opgelegd zonder dat hier gegronde redenen voor zijn. Een scheiding van de ouders kan alleen gerechtvaardigd worden in gevallen van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling. Nergens uit de aanvraag blijkt dat betrokkene het slachtoffer was van dergelijke behandeling door de ouders. Integendeel, ze groeide op in een gezin waarbij beide ouders, maar vooral de moeder, een belangrijke rol speelde in het opvoedingsproces. Hoewel de relatie met haar vader eerder afstandelijk is en hij als minder begripvol wordt omschreven met een andere mentaliteit, wijst dit niet op een problematische thuissituatie. Dergelijke dynamieken zijn vaak een weerspiegeling van traditionele gezinsstructuren in de Albanese cultuur, waar vaders een meer autoritaire of gereserveerde rol kunnen aannemen, terwijl moeders doorgaans emotioneel meer betrokken zijn bij de opvoeding. Bovendien zijn dergelijke verschillen in ouder-kindrelaties niet ongebruikelijk in gezinnen met tieners, waar generatieverschillen en de zoektocht naar zelfstandigheid van het kind tot tijdelijke afstand kunnen leiden. Deze situatie moet dan ook worden gezien als een culturele en ontwikkelingsgerichte norm in plaats van een indicatie van verwaarlozing of conflict. Met haar moeder heeft ze trouwens een zeer goede band. Tijdens haar interview dd. 21/11/2024 antwoordt ze op de vraag om haar relatie met haar moeder te omschrijven het volgende: "Ze begrijpt me. Ze heeft het beste gekozen voor mij." En over haar karakter zegt ze dat haar moeder "sterk" en "begripvol" is. Daarnaast toont de moeder haar betrokkenheid en genegenheid door naar België te reizen om haar dochter te bezoeken, wat niet alleen een bewijs is van hun hechte relatie,

maar ook laat zien dat de moeder bereid is inspanningen te leveren om nabijheid en steun te bieden, ondanks de fysieke afstand tussen hen.

In navolging van General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK, dient betrokkene herenigd te worden met haar ouders in Albanië. Hierin wordt immers nogmaals het belang van de eenheid van het gezin aangehaald, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie. Tevens wordt benadrukt dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen, hetgeen hier, zoals hierboven reeds uitgebreid werd gemotiveerd, niet aan de orde is. (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).

De hoofddreden voor betrokkene haar komst en verder verblijf in België heeft te maken met haar seksuele geaardheid. Hoewel deze niet in twijfel wordt getrokken, is dit motief niet van die aard dat het een duurzaam verblijf in België verantwoordt. Het feit dat betrokkene slecht één relatie heeft gehad, in combinatie met haar jonge leeftijd en het feit dat ze haar geaardheid nog niet openbaar heeft gemaakt, roept vragen op over de mate waarin haar seksuele geaardheid momenteel een concrete invloed heeft op haar veiligheid of welzijn in haar thuisland. Een enkele relatie kan erop wijzen dat ze zich nog in een vroege fase van zelfontwikkeling bevindt, wat op zich begrijpelijk is gezien haar leeftijd. Daarnaast kan het niet openbaar maken van haar geaardheid in haar sociale omgeving betekenen dat zij (nog) niet rechtstreeks is blootgesteld aan negatieve reacties, discriminatie of bedreigingen als gevolg van haar seksuele geaardheid hetgeen verklaart dat ze geen specifieke voorvallen kan aanhalen die een specifiek verband houden met haar geaardheid. In dit stadium lijkt haar situatie daarom meer theoretisch gebaseerd op een mogelijke toekomstige dreiging, in plaats van op bewezen, concrete risico's of ervaringen. Het is daarnaast onmogelijk te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuws over haar geaardheid, zeker gezien het feit dat ook haar moeder aanvankelijk tijd nodig had om dit te aanvaarden. Dit staat echter een terugkeer naar Albanië niet in de weg. Zelfs indien er sprake zou zijn van mogelijke discriminatie wanneer ze openlijk voor haar geaardheid zou uitkomen, ligt het voor de hand dat in dergelijke gevallen een beroep wordt gedaan op de autoriteiten in het land van herkomst. Albanië heeft immers al inspanningen geleverd om dergelijke situaties te verbeteren en discriminatie te bestrijden. Zo heeft de Albanese regering een solide infrastructuur opgezet om discriminatie op basis van seksuele geaardheid en genderidentiteit tegen te gaan, hoewel er nog stappen nodig zijn om ervoor te zorgen dat wetten en beleidsmaatregelen worden geïmplementeerd en afgestemd op de dagelijkse realiteit van LGBT-personen (ref:

<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/07/albania-government-must-act-counter-stigma-and-discrimination-against-lgbt>)

Conform artikel 13 van het IVRK en General Comment nr. 12 van het VN Kinderrechtencomité heeft betrokkene het recht op vrije meningsuiting. Haar wens om in België te blijven wordt meegenomen in de afweging van het hoger belang. De argumenten die worden aangedragen vermogen evenwel niet om een verblijf in België toe te kennen. Het is niet omdat betrokkene zelf de wens uit om hier te blijven dat dit ook effectief in haar hoger belang is.

Rekening houdend met de leeftijd van betrokkene en de beperkte duur van haar verblijf in België, maakt een terugkeer naar haar land van herkomst geen schending uit het van artikel 8 EVRM gezien zij voor haar komst altijd samen met haar beide ouders in Albanië verbleven heeft en aldus weegt het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België niet op tegen datgene dat zij zal verderzetten bij haar ouders. Dat betrokkene een goede band heeft met haar broers in België wordt niet ontkend toch figureren deze broers slechts recent als belangrijkste zorgfiguren voor betrokkene, hetgeen niet opweegt tegen de jarenlange zorg en het gezinsleven dat ze mocht ervaren bij haar ouders.

Tenslotte kan, overeenkomstig artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, gesteld worden dat er bij terugkeer voldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is en dat de gezinssituatie van dien aard is dat betrokkene er opnieuw in kan worden opgenomen, dat een terugkeer naar haar ouders zelfs wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om betrokkene te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hierboven wordt aangehaald is er geen enkel objectief element dat zegt dat de ouders hun dochter niet meer willen opvangen of niet meer een staat zijn haar te voorzien in adequate opvang en verzorging. Betrokkene woonde tot aan haar vertrek samen met haar beide ouders in een woning waarvan de ouders eigenaar zijn en die beschikt over alle nodige basisvoorzieningen. De ouders hebben wat inkomsten van de verkoop van eieren en worden af en toe geholpen door familieleden. Betrokkene verklaart nooit met honger naar bed te zijn gegaan, en nergens uit haar verklaringen blijkt dat de woon- en levensomstandigheden onleefbaar of schrijnend zouden zijn. Betrokkene ging tot aan haar vertrek naar school in Albanië, zat er in de negende klas en behaalde er naar eigen zeggen goede resultaten. Niets wijst erop dat zij haar studies in Albanië niet succesvol zou kunnen afwerken. Na het behalen van haar middelbaar diploma kan zij desgevallend, volgens de geijkte procedures van de Belgische Vreemdelingenwet, een aanvraag indienen om haar hogere studies in België aan te vatten. Daarnaast is er in Albanië voldoende onderwijs aanwezig, met een netwerk van openbare en particuliere scholen die basisonderwijs, voortgezet onderwijs en hoger onderwijs aanbieden. Verder zijn er voldoende en geschikte gezondheidsfaciliteiten aanwezig in Albanië om te voorzien in de basisbehoeften van betrokkene. Het gezondheidssysteem biedt toegang tot noodzakelijke medische zorg.

Hiermee is gewaarborgd dat zij in Albanië een veilige en ondersteunende omgeving zal vinden die essentieel is voor haar ontwikkeling en welzijn.

Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar ze kan herenigd worden met haar ouders.

In het kader van een vrijwillige terugkeer kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil op de medewerking van onze dienst. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

2.2. Ter terechtzitting houdt de voogd een uiteenzetting over de situatie van haar pupil, waarbij zij het 'hogere' belang van het kind benadrukt en legt zij een 'pleitnota' neer.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat het neerleggen van een 'pleitnota' ter terechtzitting als dusdanig niet voorzien is in de toepasselijke regelgeving omwille van de rechten van verdediging van de verwerende partij, maar dit betekent niet dat met de mondelinge uiteenzetting van de voogd geen rekening kan worden gehouden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster onder andere de schending aan van de artikelen 61/14 en 74/16 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het 'hogere' belang van het kind. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"(...)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

4.3.

Het hogere belang van het kind dat in rekening genomen moet worden bij het bepalen van de duurzame oplossing kan als volgt worden gedefinieerd.

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

"Rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

"Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit.

Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen.

Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat.

De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind."

Volgens de General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 May 2013, CRC /C/GC/14 dient er een best interests assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

- Mening van het kind ;*
- Identiteit van het kind ;*
- Behoud van de familiale banden ;*
- Zorg, bescherming en ontwikkeling van het kind ;*
- Kwetsbaarheid ; -Recht op gezondheid ; -Recht op onderwijs.*

Artikel 61/14, 2° van de wet van 15/12/1980 definieert de duurzame oplossing als volgt:

“2° duurzame oplossing :

- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;*
- hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;*
- hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;*

Bij het bepalen van de duurzame oplossing dient er een zorgvuldig onderzoek te gebeuren in het licht van het hoger belang van het kind.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in het arrest nr. 106/2013 van 18 juli 2013 met betrekking tot de artikelen 61/14 en 61/17 van de wet van 15/12/1980 dat de bestreden wet tot doel heeft het statuut van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te verduidelijken en vast te leggen in de wet.

Meer in het bijzonder schrijft die wet het bepalen van een duurzame oplossing voor die aan de situatie van elke minderjarige is aangepast en beschermt zij die laatste tegen een verwijderingsmaatregel zolang die duurzame oplossing niet is gevonden. De bestreden wet ligt dus op algemene wijze in het verlengde van artikel 22bis van de Grondwet, de artikelen 3 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008.

Het Hof overweegt dat het begrip “duurzame oplossing”, zoals gedefinieerd in artikel 61/14, 2° van de wet 15/12/1980, drie gevallen omvat en stelt: “Hoewel het juist is dat die bepaling enkel voor het eerste overwogen geval, namelijk de gezinshereniging, uitdrukkelijk naar de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind verwijst, moet zij evenwel in samenhang worden gelezen met artikel 61/17 van de wet van 15 december 1980, dat op algemene wijze, « bij het bepalen van de duurzame oplossing », welke die ook zij, de verplichting oplegt om de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en « het hoger belang van het kind” in acht te nemen, alsook met artikel 74/16 van die wet, dat de overheid, voor de beslissing met betrekking tot de duurzame oplossing, op algemene wijze voorschrijft rekening te houden met « het hoger belang van het kind ».

Met het hoger belang van het kind dient dus rekening te worden gehouden door de overheid bij het bepalen van een duurzame oplossing, welke die ook zij.

Daarbij concludeert het Hof dat artikel 61/14, 2°, van de wet van 15/12/1980, in samenhang gelezen met de artikelen 61/17 en 74/16 van dezelfde wet, de terugkeer van de minderjarige naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij is gemachtigd of toegelaten tot verblijf of de gezinshereniging enkel mogelijk maakt als duurzame oplossing voor zover die terugkeer of die hereniging verenigbaar is met het hoger belang van het kind.

De garanties op adequate opvang en verzorging die door de overheid in aanmerking moeten worden genomen alvorens een beslissing te nemen, omvatten bijgevolg de waarborgen inzake opvoeding.

Het artikel 74/16, §2, tweede lid, 2°, van de wet van 15/12/1980 legt aan de verwerende partij de verplichting op te onderzoeken of de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hiervoor reeds gesteld, benadrukte ook het Grondwettelijk Hof de waarborgen inzake opvoeding.

4.4.

-4.4.1. Met betrekking tot het gebrek aan Family Assessment

Vooreerst is de voogd en minderjarige verzoekster ernstig gegriefd bij het lezen van de bestreden beslissing dat er geen family assessment werd uitgevoerd door verwerende partij “gezien er voldoende betrouwbare en objectieve informatie aanwezig is in het dossier, met betrekking tot betrokkene, haar familiale situatie alsook de reden van zijn vertrek. Een verder onderzoek dringt zich in casu niet op.”

Hier gaat minderjarige verzoekster niet mee akkoord.

a)

Zo blijkt duidelijk uit de aanvraag van minderjarige verzoekster dat zij naar België is gekomen omwille van haar seksuele geaardheid én de reactie van haar vader hierop.

De angst voor de reactie van haar vader betreft een essentieel element in het kader van de huidige aanvraag tot duurzaam verblijf voor de minderjarige.

Dat hiernaar geen onderzoek naar gevoerd werd door verwerende partij maakt een ernstige schending uit van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zeker gezien verwerende partij geen twijfels heeft bij de geaardheid van de minderjarige verzoekster.

b)

Verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat stelt dat verwerende partij niet gehouden is om verder onderzoek te doen naar de situatie van een verzoekster, indien er voldoende elementen zijn om te kunnen oordelen over de aanvraag.

Zo motiveert verwerende partij het volgende in de bestreden beslissing:

“(…)

Daarnaast kan het niet openbaar maken van haar geaardheid in haar sociale omgeving betekenen dat zij (nog) niet rechtstreeks is blootgesteld aan negatieve reacties, discriminatie of bedreigingen als gevolg van haar seksuele geaardheid. In dit stadium lijkt haar situatie daarom meer theoretisch gebaseerd op een mogelijke toekomstige dreiging, in plaats van op bewezen, concrete risico's of ervaringen. Het is daarnaast onmogelijk te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuws over haar geaardheid, zeker gezien het feit dat ook haar moeder aanvankelijk tijd nodig had op dit te aanvaarden. Dit staat echter een terugkeer naar Albanië niet in de weg.”

(zie bestreden beslissing)

Hoewel verwerende partij aldus motiveert dat het onmogelijk is om te voorspellen hoe de vader zal reageren, neemt zij wel een beslissing omtrent de minderjarige verzoekster dat het voor haar veilig is om terug te keren naar Albanië.

Dit getuigt van weinig redelijkheid.

Zeker gezien verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk heeft aangehaald dat haar vader reeds vertelde dat als zijn dochter lesbisch zou zijn, hij haar zou vermoorden:

“Hoe zou je jouw relatie met hem omschrijven? Ik spreek niet veel met hem. Hij heeft niet dezelfde mentaliteit als ik. Hij begrijpt me niet veel. Hij probeert me zelfs niet te begrijpen. Dat is het.

Je zegt dat je niet veel spreekt met hem maar je hebt wel 1x per week contact met hem. Waarover gaan jullie gesprekken dan? Hoe het gaat? Hoe het met moeder gaat?

Hij begrijpt jou niet, wat bedoel je hiermee? Als ik hem bv uitleg dat ik aan een bepaalde gemeenschap behoor, dat ik gevoelens heb voor vrouwen, hij luistert niet naar me

Weet hij dat jij gevoelens voor vrouwen hebt? Nee. Ik heb hem gevraagd “wat als ik lesbisch ben, wat zou je dan doen?”

Wat heeft hij hierop geantwoord? “Dan zou ik je vermoorden”

Voogd: de mama heeft ook een brief geschreven over de relatie met de vader – ik heb deze laten vertalen. Heeft papa letterlijk gezegd “dan zou ik je vermoorden”? ja. Het is daarom dat ik bang was om het te vertellen dat ik lesbisch ben en dat ik het niet zal veranderen.

Hoe zou je papa zijn karakter omschrijven? Hij heeft een hele andere mentaliteit. Hij is niet begrip vol

Hielp hij je met je huiswerk? Nee

Deed hij leuke activiteiten met je? Nee

Wat deed papa dan wel met jullie? Niks

Hoe vulde papa zijn dagen in Albanië want je zegt dat hij niet werkt. Wij hebben een tuin in het dorp met kippen en andere dieren, daar houdt hij zich mee bezig

Heel de dag? Hij gaat ook uit met zijn vrienden”

(zie gehoorverslag MINTEH dd. 24/11/2024, blz. 5)

c)

Minderjarige verzoekster begrijpt dan ook niet dat er geen opdracht werd gegeven tot het voeren van een family assessment, als uit de aanvraag tot duurzaam verblijf blijkt dat de hoofdreken dat zij vertrokken is, de angst voor haar vader die haar geaardheid niet zal aanvaarden en hoe hij hierop zal reageren.

Zowel door de minderjarige, als haar moeder, door middel van een brief, werd uitgelegd welke impact de geaardheid van de minderjarige zou hebben op haar vader.

Naar de geschreven verklaring van de moeder wordt zelfs geen verwijzing gemaakt.

Ook verder in het persoonlijk onderhoud haalt de minderjarige verzoekster duidelijk aan dat de mentaliteit van haar vader niet open en zeer conservatief is:

“Toen jij aan je mama vertelde dat je lesbisch was, hoe voelde jij toen? Ik voelde me vrij, ik had het eindelijk verteld

Voogd: opgelucht

Heeft mama het dan aan papa verteld? Nee

Waarom niet? Omdat zij zijn mentaliteit kent. Zij weet dat hij het niet zou aanvaarden, niet zou begrijpen.

Daarom besliste zij om me naar mijn broer te brengen, voor een vrij leven.

Wie weet er allemaal van jouw seksuele geaardheid? Alleen mama en broer

Hoe was de reactie van je broer? Er was niet echt... hij was niet verbaasd, hij zei gewoon “ok, je mag komen, voor mij ben je vrij”

(zie persoonlijk onderhoud MINTEH dd. 24/11/2024, blz. 10)

Uit alle verklaringen van de minderjarige verzoekster blijkt duidelijk dat haar vader zeer conservatief is en reeds aan haar bedreigingen heeft geuit als ze zou stellen dat ze lesbisch is.

Dat verwerende partij in haar bestreden beslissing motiveert dat in de Albanese context en cultuur vaders een meer autoritaire of gereserveerde rol kunnen aannemen en dit eerder als een culturele en ontwikkelingsgerichte norm dient te worden gezien dan een indicatie van verwaarlozing of conflict, gaat niet op.

Verwerende partij baseert zich hiervoor louter op haar eigen vooringenomenheid. Zij heeft de verklaringen van verzoekster hier niet onderzocht, noch heeft zij deze verklaringen getoetst aan de actuele situatie van haar ouders in het land van herkomst.

Dit is nochtans een essentieel element om te kunnen beoordelen of minderjarige verzoekster in veilige omstandigheden zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

d)

Dat uit de General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK duidelijk blijkt dat er ook rekening gehouden dient te worden met de mening van de minderjarige. (zie supra)

Indien de mening van de minderjarige niet onderzocht, noch getoetst wordt aan de actuele situatie in het land van herkomst, kan er ook geen zorgvuldige beoordeling gemaakt worden over een eventuele terugkeer naar haar ouders in Albanië.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.

(...)"

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie waarbij zij als voogd wordt aangewezen voor haar pupil (Verzoekschrift, bijlage 3).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. De bestreden beslissing is het resultaat van de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig de artikelen 61/15 en volgende van de vreemdelingenwet, die verzoekster op 7 oktober 2024 indiende in hoofde van haar pupil. Deze aanvraag heeft betrekking op de duurzame oplossing voor de betrokken minderjarige. Onder 'duurzame oplossing' dient luidens artikel 61/14 van de vreemdelingenwet te worden verstaan:

"- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;

- hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;

- hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;"

3.4. De drie onderscheiden mogelijkheden met betrekking tot de 'duurzame oplossing' staan echter niet louter naast elkaar en op gelijke voet. Artikel 61/17 van de vreemdelingenwet bepaalt immers:

"Bij het bepalen van de duurzame oplossing geeft de minister of zijn gemachtigde voorrang aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind."

Daarnaast bepaalt artikel 61/18 van de vreemdelingenwet het volgende:

"Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om :

- hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;

- hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.

Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document."

3.5. Het eveneens door verzoekster geschonden geachte artikel 74/16 van de vreemdelingenwet luidt op zijn beurt als volgt:

"§ 1 Alvorens een beslissing tot verwijdering te nemen jegens een illegaal op het grondgebied verblijvende niet-begeleide minderjarige vreemdeling, neemt de minister of zijn gemachtigde elk voorstel tot duurzame oplossing van zijn voogd in overweging en houdt hij rekening met het hoger belang van het kind.

§ 2 De minister of zijn gemachtigde vergewist zich ervan dat deze minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgt ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties.

Daartoe vergewist de minister of zijn gemachtigde zich ervan dat de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° dat er geen gevaar bestaat op mensensmokkel of mensenhandel en;

2° dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen of;

3° dat de opvangstructuur aangepast is, en dat het in het hoger belang van het kind is om het kind in die opvangstructuur te plaatsen bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij tot het verblijf is toegelaten.

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling en zijn voogd in België worden op de hoogte gebracht van de naam van de persoon of van de opvangstructuur aan wie het kind wordt toevertrouwd alsook over de rol die deze persoon vervult ten aanzien van de minderjarige.”

3.6. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 61/15 van de vreemdelingenwet van 7 oktober 2024 blijkt dat zij nog het enige kind was dat bij haar ouders in Albanië verbleef en dat het samenleven met haar vader onleefbaar was geworden omwille van haar seksuele geaardheid. In haar aanvraag stelt de voogd het volgende met betrekking tot het welzijn en de veiligheid van de pupil:

“(…)

Welzijn en veiligheid :A.(…) voelde zich niet goed in haar vel en ook niet veilig bij haar ouders. Wegens haar geaardheid was het samenleven met haar ouders onleefbaar geworden, en dan vooral met haar vader. Hij had zich al dikwijls heel negatief en agressief uitgelaten wanneer hij in het straatbeeld homoseksuele koppels zag. Deshalb durfde A.(…) zich ook niet te outen bij haar ouders. Dit verdoken leven kon A.(…) niet langer dragen, zij had destijds ook een lesbische relatie.

Later heeft zij haar geaardheid wel aan haar moeder verteld. Moeder was hierover zeer verdrietig maar aanvaardde uiteindelijk wel het lesbianisme van A.(…). Moeder zegt A.(…) niet te kunnen beschermen voor de reactie van haar echtgenoot wanneer hij dit zou vernemen.

Er was ook absoluut geen vrije tijd voor A.(…) om hobby's te hebben of te mogen uitgaan. Ouders zijn zeer conservatief en thuis moest er of gestudeerd of gewerkt worden (koken, poetsen, boodschappen..) Onder deze omstandigheden was het voor haar zo goed als onmogelijk om haar lesbische relatie te beleven.

(…)”

Uit het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat op 21 november 2024 werd afgenomen en waarvan een verslag is opgenomen in het administratief dossier, blijkt uitdrukkelijk dat de vader van de pupil haar zou vermoorden indien hij zou achterhalen dat ze lesbisch is. In dit interview werd kennelijk wél een onderzoek in het land van herkomst in het vooruitzicht gesteld, maar hierbij werd door de dossierbehandelaar van de DVZ de kanttekening gemaakt dat niet kan worden gegarandeerd “dat de ouders apart gehoord zullen worden...”. Er werd blijkbaar door verzoekster ook een brief neergelegd in het Albanees, waarin de moeder van de pupil aangeeft welke impact de geaardheid van haar dochter zou kunnen hebben op haar vader, maar de gemachtigde van de staatsecretaris maakt hiervan geen enkele melding in de motieven van de bestreden beslissing.

3.7. Verzoekster verwijst in haar middel naar arrest nr. 106/2013 van het Grondwettelijk Hof van 18 juli 2013. In dit arrest stelt het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de hierboven geciteerde artikelen 61/14 en 61/17 van de vreemdelingenwet dat “de bestreden wet tot doel (heeft) het statuut van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te verduidelijken en vast te leggen in de wet. Meer in het bijzonder schrijft die wet het bepalen van een duurzame oplossing voor die aan de situatie van elke minderjarige is aangepast en beschermt zij die laatste tegen een verwijderingsmaatregel zolang die duurzame oplossing niet is gevonden. De bestreden wet ligt dus op algemene wijze in het verlengde van artikel 22bis van de Grondwet, de artikelen 3 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008.”

Het Hof overweegt dat het begrip ‘duurzame oplossing’, zoals gedefinieerd in artikel 61/14, 2° van de vreemdelingenwet, drie gevallen omvat en stelt: “Hoewel het juist is dat die bepaling enkel voor het eerste overwogen geval, namelijk de gezinshereniging, uitdrukkelijk naar de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind verwijst, moet zij evenwel in samenhang worden gelezen met artikel 61/17 van de wet van 15 december 1980, dat op algemene wijze, « bij het bepalen van de duurzame oplossing », welke die ook zij, de verplichting oplegt om de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en « het hoger belang van het kind » in acht te nemen, alsook met artikel 74/16 van die wet, dat de overheid, voor de beslissing met betrekking tot de duurzame oplossing, op algemene wijze voorschrijft rekening te houden

met « het hoger belang van het kind ». Met het hoger belang van het kind dient dus rekening te worden gehouden door de overheid bij het bepalen van een duurzame oplossing, welke die ook zij.”

Daarbij concludeert het Hof dat “artikel 61/14, 2°, van de wet van 15 december 1980, in samenhang gelezen met de artikelen 61/17 en 74/16 van dezelfde wet, de terugkeer van de minderjarige naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij is gemachtigd of toegelaten tot verblijf of de gezinshereniging enkel mogelijk maakt als duurzame oplossing voor zover die terugkeer of die hereniging verenigbaar is met het hoger belang van het kind. De garanties op adequate opvang en verzorging die door de overheid in aanmerking moeten worden genomen alvorens een beslissing te nemen, omvatten bijgevolg de waarborgen inzake opvoeding.”

3.8. Het door verzoekster geschonden geachte ‘hoger’ belang van het kind komt hier aan bod in zijn procedurele dimensie. De besluitvormingsprocessen die aanleiding geven tot beslissingen die de situatie van een kind beïnvloeden, moeten gebeuren met inachtnaam van een deugdelijke afweging van soms conflicterende belangen. Bij die belangenafweging dienen onder andere de mening van het kind, zijn identiteit, het behoud van familiale omgeving en onderhoud van relaties, de zorg, bescherming en veiligheid van het kind, de gezondheid van het kind, en de onderwijsmogelijkheden in ogenschouw te worden genomen. *In casu* dreigen het behoud van familiale omgeving en onderhoud van relaties te conflicteren met de bescherming en de veiligheid van het kind. De hamvraag is of bij het nemen van de bestreden beslissing voldoende werd onderzocht of de veiligheid van het kind kan worden gewaarborgd in geval van terugkeer naar Albanië.

3.9. In de bestreden beslissing wordt onder andere overwogen dat *in casu* géén *family assessment* werd uitgevoerd in het land van herkomst, omdat de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel was dat hij, ook zonder verder onderzoek, over voldoende informatie beschikte met betrekking tot de pupil, haar familiale situatie, alsook de redenen van haar vertrek. De gemachtigde van de staatssecretaris stelt dat de ‘duurzame oplossing’ voor verzoeksters pupil niet in België gelegen is, maar bestaat uit een spoedige terugkeer naar haar land van herkomst alwaar ze kan herenigd worden met haar ouders. De gemachtigde van de staatssecretaris motiveert hieromtrent als volgt:

“Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties in het land waar de ouders zich legaal bevinden. In het geval van betrokkene zijn beide ouders (S.(...) A.(...) en S.(...) M.(...)) nog steeds aanwezig in het land van herkomst (Peshkop – Tomin). Betrokkene heeft tot aan haar vertrek samen met haar beide ouders gewoond en staat nog steeds wekelijks in contact met hen (+355 (...) / +355 (...)). Nergens in de aanvraag blijkt dat een terugkeer naar haar ouders niet mogelijk zou zijn.

Volgens artikel 9 en 10 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind mag geen enkele bevoegde instantie besluiten dat een scheiding tussen ouder(s) en kind moet worden opgelegd zonder dat hier gegronde redenen voor zijn. Een scheiding van de ouders kan alleen gerechtvaardigd worden in gevallen van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling. Nergens uit de aanvraag blijkt dat betrokkene het slachtoffer was van dergelijke behandeling door de ouders. Integendeel, ze groeide op in een gezin waarbij beide ouders, maar vooral de moeder, een belangrijke rol speelde in het opvoedingsproces. Hoewel de relatie met haar vader eerder afstandelijk is en hij als minder begripvol wordt omschreven met een andere mentaliteit, wijst dit niet op een problematische thuissituatie. Dergelijke dynamieken zijn vaak een weerspiegeling van traditionele gezinsstructuren in de Albanese cultuur, waar vaders een meer autoritaire of gereserveerde rol kunnen aannemen, terwijl moeders doorgaans emotioneel meer betrokken zijn bij de opvoeding. Bovendien zijn dergelijke verschillen in ouder-kindrelaties niet ongebruikelijk in gezinnen met tieners, waar generatieverschillen en de zoektocht naar zelfstandigheid van het kind tot tijdelijke afstand kunnen leiden. Deze situatie moet dan ook worden gezien als een culturele en ontwikkelingsgerichte norm in plaats van een indicatie van verwaarlozing of conflict. Met haar moeder heeft ze trouwens een zeer goede band. Tijdens haar interview dd. 21/11/2024 antwoordt ze op de vraag om haar relatie met haar moeder te omschrijven het volgende: “Ze begrijpt me. Ze heeft het beste gekozen voor mij.” En over haar karakter zegt ze dat haar moeder “sterk” en “begripvol” is. Daarnaast toont de moeder haar betrokkenheid en genegenheid door naar België te reizen om haar dochter te bezoeken, wat niet alleen een bewijs is van hun hechte relatie, maar ook laat zien dat de moeder bereid is inspanningen te leveren om nabijheid en steun te bieden, ondanks de fysieke afstand tussen hen.

In navolging van General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK, dient betrokkene herenigd te worden met haar ouders in Albanië. Hierin wordt immers nogmaals het belang van de eenheid van het gezin aangehaald, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie. Tevens wordt benadrukt dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen, hetgeen hier, zoals hierboven reeds uitgebreid werd gemotiveerd, niet aan de orde is. (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).

De hoofddreden voor betrokkene haar komst en verder verblijf in België heeft te maken met haar seksuele geaardheid. Hoewel deze niet in twijfel wordt getrokken, is dit motief niet van die aard dat het een duurzaam verblijf in België verantwoordt. Het feit dat betrokkene slecht één relatie heeft gehad, in combinatie met haar jonge leeftijd en het feit dat ze haar geaardheid nog niet openbaar heeft gemaakt, roept vragen op over de mate waarin haar seksuele geaardheid momenteel een concrete invloed heeft op haar veiligheid of welzijn in haar thuisland. Een enkele relatie kan erop wijzen dat ze zich nog in een vroege fase van zelfontwikkeling bevindt, wat op zich begrijpelijk is gezien haar leeftijd. Daarnaast kan het niet openbaar maken van haar geaardheid in haar sociale omgeving betekenen dat zij (nog) niet rechtstreeks is blootgesteld aan negatieve reacties, discriminatie of bedreigingen als gevolg van haar seksuele geaardheid hetgeen verklaart dat ze geen specifieke voorvallen kan aanhalen die een specifiek verband houden met haar geaardheid. In dit stadium lijkt haar situatie daarom meer theoretisch gebaseerd op een mogelijke toekomstige dreiging, in plaats van op bewezen, concrete risico's of ervaringen. Het is daarnaast onmogelijk te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuws over haar geaardheid, zeker gezien het feit dat ook haar moeder aanvankelijk tijd nodig had om dit te aanvaarden. Dit staat echter een terugkeer naar Albanië niet in de weg. Zelfs indien er sprake zou zijn van mogelijke discriminatie wanneer ze openlijk voor haar geaardheid zou uitkomen, ligt het voor de hand dat in dergelijke gevallen een beroep wordt gedaan op de autoriteiten in het land van herkomst. Albanië heeft immers al inspanningen geleverd om dergelijke situaties te verbeteren en discriminatie te bestrijden. Zo heeft de Albanese regering een solide infrastructuur opgezet om discriminatie op basis van seksuele geaardheid en genderidentiteit tegen te gaan, hoewel er nog stappen nodig zijn om ervoor te zorgen dat wetten en beleidsmaatregelen worden geïmplementeerd en afgestemd op de dagelijkse realiteit van LGBT-personen (ref: <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/07/albania-government-must-act-counter-stigma-and-discrimination-against-lgbt>)

Conform artikel 13 van het IVRK en General Comment nr. 12 van het VN Kinderrechtencomité heeft betrokkene het recht op vrije meningsuiting. Haar wens om in België te blijven wordt meegenomen in de afweging van het hoger belang. De argumenten die worden aangedragen vermogen evenwel niet om een verblijf in België toe te kennen. Het is niet omdat betrokkene zelf de wens uit om hier te blijven dat dit ook effectief in haar hoger belang is.

Rekening houdend met de leeftijd van betrokkene en de beperkte duur van haar verblijf in België, maakt een terugkeer naar haar land van herkomst geen schending uit het van artikel 8 EVRM gezien zij voor haar komst altijd samen met haar beide ouders in Albanië verbleven heeft en aldus weegt het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België niet op tegen datgene dat zij zal verderzetten bij haar ouders. Dat betrokkene een goede band heeft met haar broers in België wordt niet ontkend toch figureren deze broers slechts recent als belangrijkste zorgfiguren voor betrokkene, hetgeen niet opweegt tegen de jarenlange zorg en het gezinsleven dat ze mocht ervaren bij haar ouders.

Tenslotte kan, overeenkomstig artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, gesteld worden dat er bij terugkeer voldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is en dat de gezinssituatie van dien aard is dat betrokkene er opnieuw in kan worden opgenomen, dat een terugkeer naar haar ouders zelfs wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om betrokkene te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hierboven wordt aangehaald is er geen enkel objectief element dat zegt dat de ouders hun dochter niet meer willen opvangen of niet meer een staat zijn haar te voorzien in adequate opvang en verzorging. Betrokkene woonde tot aan haar vertrek samen met haar beide ouders in een woning waarvan de ouders eigenaar zijn en die beschikt over alle nodige basisvoorzieningen. De ouders hebben wat inkomsten van de verkoop van eieren en worden af en toe geholpen door familieleden. Betrokkene verklaart nooit met honger naar bed te zijn gegaan, en nergens uit haar verklaringen blijkt dat de woon- en levensomstandigheden onleefbaar of schrijnend zouden zijn. Betrokkene ging tot aan haar vertrek naar school in Albanië, zat er in de negende klas en behaalde er naar eigen zeggen goede resultaten. Niets wijst erop dat zij haar studies in Albanië niet succesvol zou kunnen afwerken. Na het behalen van haar middelbaar diploma kan zij desgevallend, volgens de geijkte procedures van de Belgische Vreemdelingenwet, een aanvraag indienen om haar hogere studies in België aan te vatten. Daarnaast is er in Albanië voldoende onderwijs aanwezig, met een netwerk van openbare en particuliere scholen die basisonderwijs, voortgezet onderwijs en hoger onderwijs aanbieden. Verder zijn er voldoende en geschikte gezondheidsfaciliteiten aanwezig in Albanië om te voorzien in de basisbehoeften van betrokkene. Het gezondheidssysteem biedt toegang tot noodzakelijke medische zorg.

Hiermee is gewaarborgd dat zij in Albanië een veilige en ondersteunende omgeving zal vinden die essentieel is voor haar ontwikkeling en welzijn.

Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar ze kan herenigd worden met haar ouders.”

Uit de beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een hereniging met haar ouders als duurzame oplossing vooropstelt waarbij hij er kennelijk van overtuigd is dat de pupil in Albanië een veilige en ondersteunende omgeving zal vinden die essentieel is voor haar ontwikkeling en haar welzijn.

3.10. Verzoekster benadrukt in haar middel dat uit haar aanvraag duidelijk blijkt dat haar pupil naar België is gekomen omwille van haar seksuele oriëntatie. Zij wijst hierbij op de angst die haar pupil zou hebben voor de reactie van haar vader die onmogelijk te voorspellen is, zoals in de beslissing wordt bevestigd. Desondanks, zo vervolgt verzoekster, besluit de gemachtigde van de staatssecretaris dat het voor de minderjarige pupil veilig is om terug te keren naar Albanië. Ter terechtzitting benadrukt de voogd in haar mondelinge pleidooi dat onvoldoende aandacht werd besteed aan de veiligheid van de pupil in geval van terugkeer.

3.11. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt op verzoeksters kritiek:

“(…)

Verzoekende partij heeft een zeer goede band met haar moeder. Ze heeft wekelijks contact met haar vader en haar moeder.

In de bestreden beslissing wordt onder meer gemotiveerd als volgt:

In dit stadium lijkt haar situatie daarom meer theoretisch gebaseerd op een mogelijke toekomstige dreiging, in plaats van op bewezen, concrete risico's of ervaringen. Het is daarnaast onmogelijk te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuw over haar geaardheid, zeker gezien het feit dat ook haar moeder aanvankelijk tijd nodig had om dit te aanvaarden.

Verzoekende partij betwist niet dat haar vader nog niet op de hoogte is van haar geaardheid. Het is niet kennelijk onredelijk om te motiveren dat het onmogelijk is te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuws over haar geaardheid. Bovendien wordt terecht aangestipt dat ook de moeder tijd nodig had om de geaardheid te aanvaarden.

Aangezien de vader niet op de hoogte is van haar geaardheid, is de vrees van verzoekende partij niet meer dan speculatie.

De vrees van verzoekster is inderdaad theoretisch te noemen. Ook haar moeder heeft tijd nodig gehad om de geaardheid te aanvaarden. Er kan niet op voorhand uitgesloten worden dat dit voor de vader ook zo zal zijn.

Het uitvoeren van een family assessment zou sowieso geen afbreuk gedaan hebben aan de vaststelling dat de reactie van de vader niet te voorspellen valt zolang hij niet in kennis is gesteld van de geaardheid van zijn dochter.

Een loutere speculatie staat een terugkeer naar Albanië niet in de weg.

(…)”

3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de homoseksuele gerichtheid van de pupil niet in twijfel trekt, maar meent dat verzoekster zich baseert op een toekomstige dreiging omdat het onmogelijk is om te voorspellen hoe haar vader zal reageren op het nieuws over haar geaardheid. De gemachtigde van de staatssecretaris doet de vrees van verzoekster, om door haar vader vermoord te worden, in de beslissing af als loutere speculatie die een terugkeer naar Albanië niet in de weg staat.

3.13. De Raad treedt verzoekster bij in zoverre zij meent dat een *family assessment* zou toelaten meer duidelijkheid te scheppen over de houding van de vader van verzoeksters pupil. Bovendien vereist de notie van het ‘hoger’ belang van het kind dat rekening dient te worden gehouden met het welzijn en de veiligheid van de minderjarige. Er is bovendien slechts sprake van een duurzame oplossing conform artikel 61/14 van de vreemdelingenwet indien “*de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen*”, en de verweerder moet naar luid van artikel 74/16 van de vreemdelingenwet zich ervan vergewissen dat de “*minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgt ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties, en dat in het bijzonder moet worden vastgesteld dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen.*”

De bestreden beslissing getuigt niet van een deugdelijk onderzoek van de concrete situatie van de pupil in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst in het licht van het ‘hoger’ belang van het kind.

3.14. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de artikelen 61/14 en 74/16 van de vreemdelingenwet en het ‘hoger’ belang van het kind wordt aannemelijk gemaakt. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige middelenonderdelen behoeven geen verdere bespreking nu zij niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 januari 2025 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftientwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN